

lingens sygdom, kan læremesteren, hvis der har måttet ydes lærlingen offentlig hjælp, tilpligtes at erstatte det offentlige de udgifter, dette måtte have ved forsorgen af lærlingen, dog ikke udover de udgifter til løn, sygekassekontingent og eventuelle kostpenge, som i henhold til stk. 1—3 og 5 påhviler læremesteren.

Stk. 7 svarer til den gældende § 9, stk. 5. Spørgsmålet om, hvorvidt der foreligger „eget utilbørligt forhold“, er fortsat henlagt under domstolenes afgørelse.

Når lærlingen ved læreforholdets indgåelse led af en sygdom, og parterne af den grund træffer aftale, hvorved de i loven fastsatte bestemmelser fraviges, har man i *stk. 8* som udtryk for en social beskyttelse af lærlingen foreslået aftalens gyldighed gjort afhængig af, at lærlingerådet godkender den.

Til § 10.

I henhold til forslaget § 18, stk. 1, litra j), har en kvindelig lærling ret til at hæve kontrakten, såfremt hun bliver *gravid*, hvorimod der ikke i almindelighed i sådanne tilfælde er tillagt læremesteren ret til at hæve kontrakten. Man har imidlertid ikke kunnet bortse fra, at læremesteren kan have en rimelig begrundet interesse i, at arbejdsforholdet midlertidigt afbrydes i de sidste måneder før en forventet fødsel, navnlig i tilfælde, hvor lærlingen i sit arbejde har direkte kontakt med publikum, som f. eks. på kontorer og i forretninger. Man har derfor foreslået en bestemmelse om, at begge parter i tilfælde af lærlingens graviditet skal være berettiget til at forlange læreforholdet suspenderet i indtil 3 måneder før og 1 måned efter fødselen mod, at læretiden forlænges tilsvarende. Såfremt lærlingen modsætter sig en sådan suspension, er det fundet rimeligt at give læremesteren ret til at hæve læreforholdet. I suspensionsperioden tilkommer der ikke lærlingen løn.

Til § 11.

Forslaget svarer til den gældende lovs § 10.

Til § 12.

Stk. 1 og 2 træder i stedet for § 11, stk. 1 og 2, i den gældende lov.

Da det ud fra ønsket om, at alle lærlinge bliver bedst muligt uddannede, må anses for overordentlig betydningsfuldt, at der foreligger fornødne retningslinier for uddannelsen, er det, jfr. bemærkningerne til forslaget § 20, stk. 5, foreslået, at der for alle under lærlingeloven hørende fag skal fastsættes *uddannelsesregler*, som læremestrene fortsat er forpligtet til at følge.

Ved læretidens udløb skal der aflægges *svendeprøve* eller, hvis sådan ikke er fastsat, anden for faget godkendt prøve. For håndværk og industri er spørgsmålet om indførelse af andre prøver ved siden af de traditionelle svendeprøver næppe aktuelt, men ved de foreslåede nye bestemmelser i forslaget *stk. 2* er der henset til, at dette senere kan blive tilfældet, hvorved navnlig er tænkt på prøver af mere teoretisk art end de sædvanlige svendeprøver, jfr. forslaget § 15, stk. 5.

For kontor-, butiks- og handelsfagets vedkommende har det hidtil ikke været anset for praktisk muligt at fastsætte svendeprøver, og der har derfor i medfør af den gældende lovs § 11, stk. 3, været meddelt tidsbegrænsede dispensationer. Efter forslaget forudsættes disse fag — uden meddelelse af særlig dispensation — fremdeles holdt uden for den for de øvrige fag gældende svendeprøveordning, jfr. iøvrigt nedenfor bemærkningerne ad *stk. 5*. For imidlertid ikke at udelukke, at der senere kan godkendes praktiske fagprøver for dette områdes vedkommende, eventuelt i forbindelse med handelsmedhjælpereksamen, åbner forslaget i *stk. 2, 2. pkt.*, adgang til sådanne prøver, for så vidt der i vedkommende faglige fællesudvalg er enighed herom.

En læremester, der undlader at anmelde sin lærling til den for faget fastsatte svendeprøve, pådrager sig strafansvar i henhold til forslaget § 24. Endvidere kan der i så tilfælde pålægges læremesteren erstatning ved voldgift, jfr. forslaget § 23.

Forslaget *stk. 3* opretholder i princippet den i § 11, stk. 3, i den gældende lov omhandlede adgang til at dispensere fra kravet om aflæggelse af svendeprøve. Denne dispensationsadgang omfatter efter forslaget også den heri angivne eventuelle anden afsluttende prøve. Fritagelse kan således for det første meddeles for lærlinge, der har bestået en tilsvarende eller mere omfattende prøve; herefter er der som hidtil overensstemmelse med § 22 i næringsloven af 28. april 1931, jfr. handelsministeriets bekendtgørelse nr. 118 af 30. marts 1932, hvorefter anvendelsen af „mester“-betegnelsen er forbeholdt håndværkere, der foruden at have erhvervet næringsbrev har bestået en i henhold til lærlingeloven anordnet svendeprøve, eller som ved en af handelsministeriet godkendt prøve eller på anden som fyldestgørende anerkendt måde har godtgjort at besidde færdighed i faget. For det andet kan fritagelse som hidtil meddeles i fag, hvor forholdene gør aflæggelse af prøve umulig eller særdeles vanskelig.

Forslaget *stk. 4*, er enslydende med § 11, stk. 4, i den gældende lov bortset fra den fornødne redak-